

Ju hu, Eto me opet ☺

Da nastavim, nakon one plaže, iako je to najteži odlazak sa plaže u zadnjih 10 godina,
nekako mi se nije odvajalo od sunca i mora ☺

Dakle nakon plaže, prebacio sam stvari u gepek, pozdravio se s rođinom, i dao petama
vjetra. Neispavan, nahranjen i umoran od sunca i mora i pokoje čaše vina, krenuo sam na
put. Već nakon 20 km Split se činio tako dalekim da mi se skoro nije ni išlo u njega, ali
obećao sam Tihu a i nisam sto godina u Splitu bio, pa reko, eto prilike da se prošetam
malo ☺

Vožnja ko vožnja, ništa pretjerano zanimljivo, nikog nisam preticao, niko me nije
zaustavio ni globio, tu sam negdje prebacio svoj 2500ti km u tom tjednu, i onda stigao do
Splita. Pokušao sam biti hrabar i odvažan i pronaći parking, no.. Ko i svaki drugi grad na
moru, čim krenu stranci, parking je nauka pa mi je trebalo 45 minuta da se probijem do
Parkirališta.

Tu sam se onda nagodio sa Tihom da me sačeka na rivi, i krenuli smo u lagani obilazak i
kvazi shoping. ☺

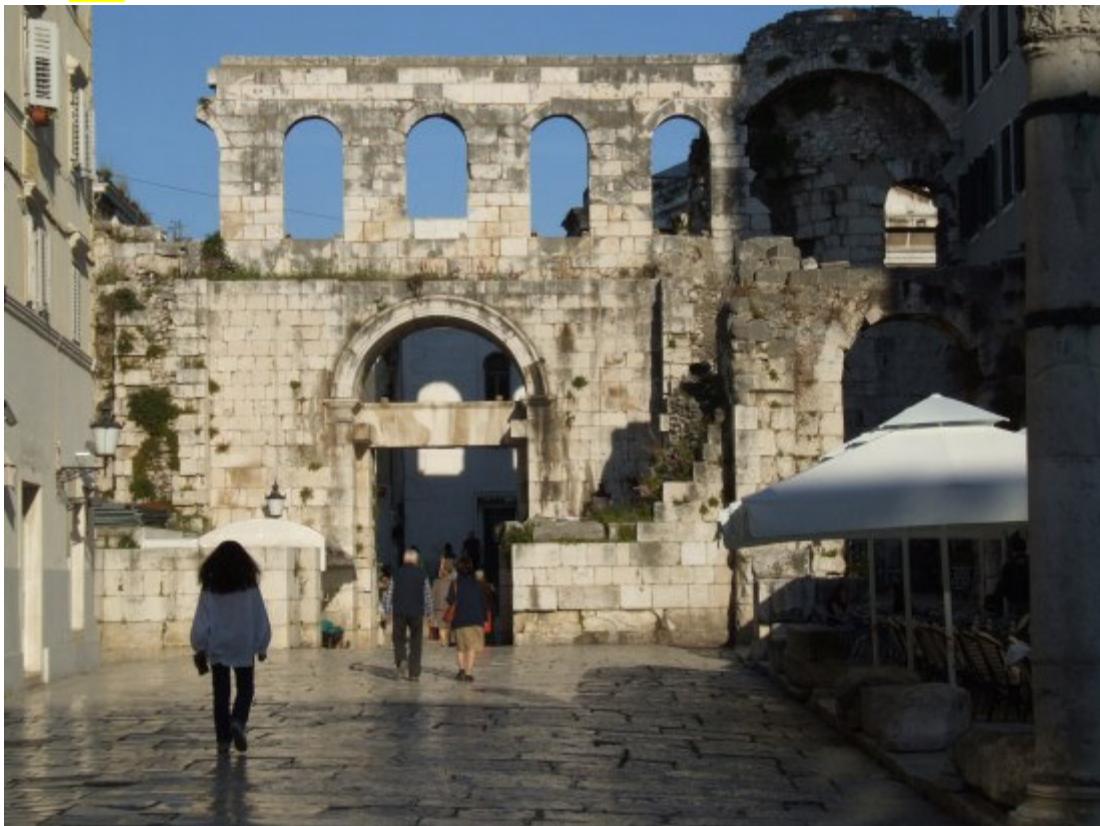
Prvo smo se prošetali kroz centar, pogledali malo zvonik

Report – Part Five – Dio Peti

Pa onda malo tu okolo kroz te uličice, gore dolje, ljevo-desno,

Report – Part Five – Dio Peti

Pa smo onda zaokružili do Picinog parka i Grgura

Report – Part Five – Dio Peti

I onda smo se okrenuli i krenuli prema McDonaldsu kako bi nešto i pojeli jer je zavladala neka labavo prikrivena glad ☺

U MACu je i pala super ideja... idemo u Shoping, tražiti «cipele» ☺ (tako se to danas zove kad po svim splitskim trgovinama idemo tražiti plave prodavačice, praviti se da smo prvi put u Splitu, prodavat šuplju priču i saznati gdje se može izaći van ☺)))

Na samom izlasku iz Maca konačno sam video splitsku fontanu, koja nikad nije radila kad sam ja bio, jer sam bio samo zimi u STu ☺

Report – Part Five – Dio Peti

A tu je i splitski slogan ljeta ☺ More, Sport i Erotika ☺ (možda i nije bio splitski, nisam išao za tim šta taj plakat znači, ali interesantno ga je bilo vidjet) ☺
Pomislili smo odma da je to Prc Festival dobio šire razmjere, ali nije ☺

Šetnja Splitom potrajala je neko vrijeme, a onda sam ja odlučio da pošto mi je u autu kompletna postava Laptop, roba, stvari, ovo i ono, da bi bilo zgodno da ga maknemo sa parkinga, a i da pokažem Tihu neki drugi dio grada, ne samo rivu i centar. Zapalili smo lagano na Baćvice, sjeli, pijuckali kavicu, i razmišljali kud bi i šta bi.

Nismo se baš nešto snašli, i kao krećemo u nepoznatom pravcu, kud šta, i prolazimo pored nekog ulaska u nešto što liči na atomsko sklonište, a ja krajičkom oka shvatim da je to izložba fotografija.

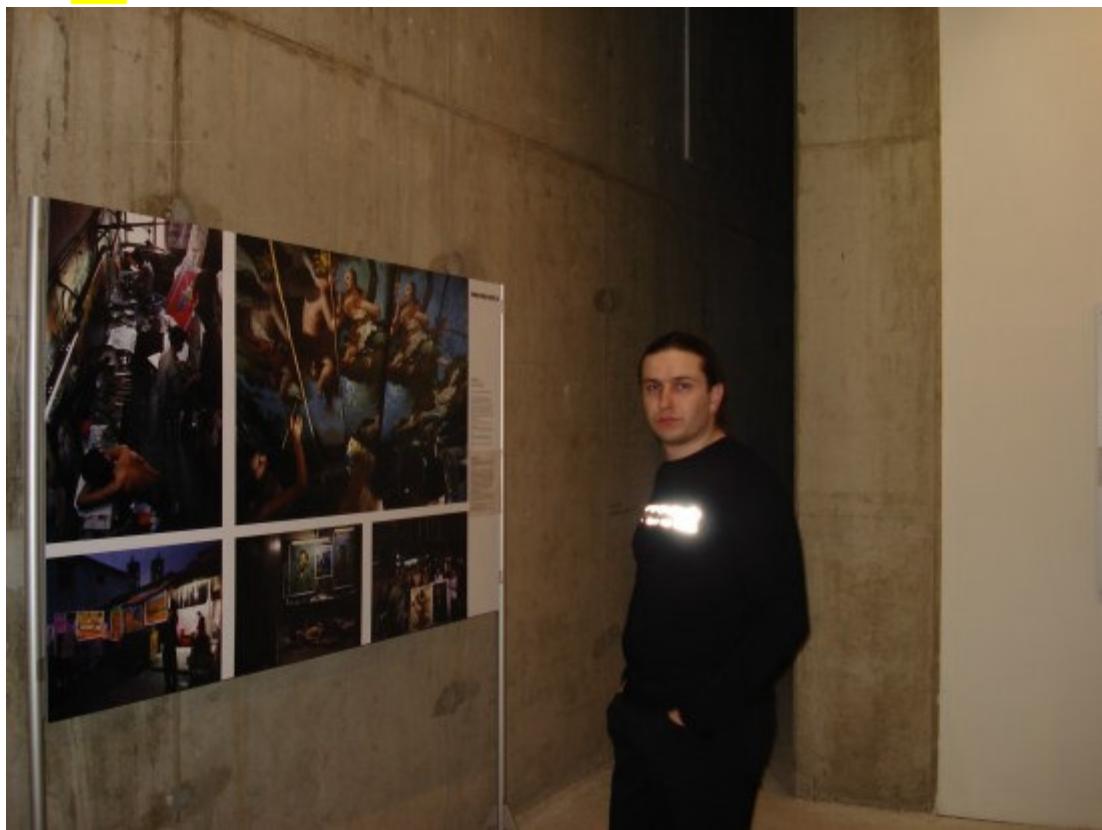
I Prc, ajmo tu ☺

Kad ono, World Press Foto izložba, najbolje fotografije za 2006tu, ulaz besplatan. (kako za 2006tu nagrada ide u 5tom mjesecu ne znam, ne pitajte mene, to me i Tiho pitao ☺, moguće se izvodi 2006te a fotografija je iz perioda od 2005te do 2006te... valjda, okle ja da znam ☺)

I gledamo tako gledamo, slika raznih, sportske, Afrika, gladni, ratovi, sve što se korz prošlu godinu dešavalо, kad... 2 Cice, ono... prilično dobre u daljini.

Gledamo mi tako gledamo, i idemo od slike do slike, a Tiho ko Tiho, zadubi se uvijek u nešto čudno, i to u svojoj «original made in Russia» Ferre majci koja svijetli u mraku ☺

Report – Part Five – Dio Peti

I šetamo tako dalje prema tim cicama, kad se okreće jedna, a ono drugarica sa faxa, Mila, koja je bila završila taj fax nešto ultra i nisam je vidio 2 godine, ako ne i više. EEEEE, de Mila, šta ima, šta se radi, pa ja na Hvaru, dobila poso tamo, pa ja u Dubrovniku dobio poso vamo, pa jel se ide van večeras ? PRC! Ne ide se ☺

E reko.... KATASTROFA ☺

Maja je dobila opravdan izostanak, i na kraju imam samo ekipu iz Casina, ali oni rade noć, ko će s nama van ? ... I mislim si ja mislim... I ko Baltazar.. smislim ☺

Padne tu meni na pamet, kako se nisam 100 godina čuo sa svojom drugaricom Ameli, pa nazvao ja nju i reko: «Dobro veče, jel to Ameli?»
«Jesan, Ja san, a ko je?»
«Ovdje onaj jedan koji te večeras vodi vanka!»

«Ma e, žao mi je, imam već isplanirano, ne mogu, ali kad bi znala ko je bilo bi lijepo»
«Dobro, ali znaš da sam ja uvijek u pravu i da češ s nama van!»

«A dobro, ko je?»

«A Igor, Umag»

«A jebateeeeeeeeeeee, pa gdje si? Ma sad ёу nazvat prijee, ee, idemo vanka nema problema idemo svi skupa eeee» ☺

I tako i bi ☺

Prvo lagana večerica u Stalionu, a onda izlazak ☺

Prvo Klub Ecudaor, nekadašnjeg vlasnika Fiće nekadašnjeg stanara nekadašnje sezone Big Brothera ☺

Tu smo popili po pićence ili dva, možda tri, ko ёе ga znati, ja sam i onako pio Colu kad nisam spavo 2 dana i trebalo vozit jos ujutro do DUBa ☺ i nakon Ekvadora otisli dalje, na Poljud u neku kafanicu, kojoj se ja ne mogu sjetit imena ☺

Report – Part Five – Dio Peti

Tu se nastavilo sa jos jednim pićencetom, i laganim djuskanjem na domaću muzikicu, i atmosfera je bila prilично zgodna. Tu su se uz jednu Sarajku i jednu «Splicanku» koja je inace iz Sarajeva ali eto zivi u Splitu, pridružili jos neki likovi tako da nas je bilo već 6, i zabava je postala pravo interesantna.

Nakon dobre zabave ovde, počelo je lagano rasipanje ekipe, i svi idu negdje a ovo se prazni. A gdje ćemo mi i šta ćemo?

Gledamo, razmišljano, kaže Ameli «ma koje kući, idemo dalje!» i OK teško bilo sve nagovoriti ☺ odemo mi do Tribua (tu odma iza čoška, samo s druge strane stadiona), tu još po pićence i kao.. tuga, kraj, 4 sata je, nema nikoga...

Ma e! ☺ Vraga nema! Palimo i i demo u Paganini Bar!

Čini mi se da to još uvijek spada u Žnjan, dio Splita gdje sam živio onih mjesec dana kad sam živio tamo, a da nisam pojma imao da ima i tako finih Barova u gradu ☺

Naime narodnjaci tuku samo takvi, pola ih ja nisam znao ☺ Ultra tekstovi tipa «Mislio si se izvuć i sa jednom noći proć, ali tako to neće ići, jer bio si samnom ti, pa te sada pozdravlja tvoj nerođeni sin» ... (nije baš taj tekst, ali nisam pohvato najbolje).

Bili su tu još neki folovi od pjesama ali stvarno, do tad i nakon toga ih nikad nisam čuo

☺

Desila se tu u međuvremenu još jedna stvar, moji laptop izgleda ima potrbu da jede povremeno, pa mi je pojeo 6 filmici snimljenih tu veče u Paganini baru, i jedno 7-8 slika, pa me iznerviirrooo, a report skratio za malo ☺

No nakon ultra zabave u Paganini Baru, digli smo sidro, bilo je 6 sati ujutro, a Dubrovnik daleko daleko daleko... Pa smo se Tiho i ja zaputili dalje.

Tiho mi je bio nešto mnogo umoran (a ja kao ne) pa je odlučio da će spavati u autu, na što sam ja rekao, majstore, ako oš da stignemo živi nećeš spat jer sam ja spavo skoro pa ništa noć prije, sad sam ne spavio ko ni ti, prema tome, idemo dalje bez spavanja! Nije htio slušati, pa sam moro improvizirati razna nagla kočenja, teške okuke u kojima se čak može i glavom lupiter u prozor ☺ Vrlo brzo je odustao od spavanja ☺

Kroz jedno dva sata, zakriziralo i meni, al je sreća htjela, bili smo u Neumu, i ja reko, ajmo stat tu na kaficu.

Prvi shok, kafanica, do nje supermarket koji prodaje Original CD od grupe «Thomson»

☺

(Alias za internacionalce koji ne znaju, nije grupa nego je pojedinac, nacionalistički poluroker koji se zove ThomPson, ali ovo je valjda prilagođeno kraju ☺)

Tuj smo se zavalili u kafanicu, popilo se kavicu i umiralo od gladi, i pitam čovjeka, a jel
imate vi šta za jest tu ?

Pa kako ne kako ne, doručak, tost, omleta jedno 6 vrsta, sendvić, topli ili hladni, tost, ovo
ono... rekoooo wou! Stani! Daj taj omlet! ☺

I tako naručismo po omletić (samo nam je prifalila neka manekenka iz Milana tad tu) ☺ I
po sokić i tako laganini dorućak ☺

BALKY'S

REPORTS:

04.05-12.05.2006 P-V

HR,CZ,DE,SLO, IT,HR ☺

Report – Part Five – Dio Peti

A zname i sami, kad ste onako maximalno iscrpljeni, umorni i nikakvi, onda vam ne treba puno za smijeh i sprdnju i sve je 100 puta smješnije.

Tako i meni stiže NEXTov sokić (made in SiCG u to doba), ali neće sreća, ne mogu ga otvorit 10 minuta. Neće pa neće.

I iznerviro se ja, i onako uletio «O Isuse Kriste Boze nepostojeći (Tihova čvena izreka), pa kad ga Čeda začepi, začepio ga je, nema niko da ga piće, a kamo li mlade Uje ☺»

Na što je nastao opći izljev smijeha i na kraju mi je Tiho otvorio sok uz pomoć stolnjaka i krpe, ja više od smijeha nisam mogo ništa ☺

Tu je Avantura privremeno i završila, pojelo se popilo, i otišlo do Dubrovnika i na spavanje! I tu je priči i euforiji došao kraj.

Sutra je bio novi radni dan, povratak u ludilo ☺ U nova putovanja, a ta i neka stara.. uskoro, u nekom drugom, novom reportu. Ovaj je ovdje stao ☺

KISSSSSSSS!

Report – Part Five – Dio Peti